

**Mina olen sinu pärast Jumalat palunud,
et su usk ei lõpeks. Lk 22:32**

Seda ütles Jeesus oma jüngrile Peetrusele, kui tema uhkuses oli veendunud, et ta kunagi oma Õpetajat ei salgaks. Jeesus teadis, et Peetrus ei suudaks oma lubadust pidada, vaid langeb raskelt ja jõuab seepärast suurde ängistusse. Seepärast on Jeesus palunud Jumalat, et Peetruse usk selle katsumuse läbi ei lõpeks. Lisaks ütleb Jeesus seda Peetrusele, et tema pattu langenu ei kaotaks lootust, vaid suudaks uskuda, et Jeesus annab talle andeks.

Ka keset oma kannatust mõtles Jeesus Peetrusele ja pärast oma ülestõusmist saatis Ta kohe tervituse Peetrusele.

Jeesus tunneb kõik omad, kes Temasse usuvad. Ta halastab eriti neile, kes on oma Jumalasuhtes ebaõnnestunud ja seepärast tunnevad kurbust oma südametunnistuses. Ta palub Jumalat nende pärast, et nende usk ei lõpeks. Ta ei jäta neid maha nende kur-busesse, vaid pakub neile armu evangeeliumi.

Seepärast ütleb Jeesus: "Õndsad on kurvad, sest neid lohutatakse." Mt 5:4. Tõlnerist, kes tuli templisse ja pahvatas ängis: „Oh, Jumal, ole mulle patusele armuline“, ütles Jeesus: "Tema läks alla oma kotta õigeks mõistetult." Tõlner oli kaotanud lootuse isendale ja Jumal tuli talle appi, pannes Kristuse õiguse tema arvele .

Jumala arm pole siiski sõltuv sellest, kui teadlikud oleme oma pattudest või kui sügav on meie kahetsus, vaid arm on ikka sama suur, kuna see põhineb Jeesuse juba tehtud päästetööl. Me saame loota sellele igas olukorras.

Ent usku katsutakse, et tuleks ilmsiks, kas see on rajatud evangeeliumile või kas see on vaid inimese oma puudulik katse. Katsumuse all peame põgenema evangeeliumi juurde. Jeesus on ustavalt oma sõnas ning annab meile püsivat usku.

Alati mind Jeesus kannab. / Tormi sees mu tugi Ta.
Igal ajal armu annab, / söödab eluleivaga.
Kui ka rist siin raskeks läheb, / süda leinab, januneb,
:,: Ta mind eluveega joodab / ja mind usus kinnitab :,

Siioni Kannel 37:2